

DVĚ TVÁŘE DOKTORA JEKYLLA

Závěrečná interpretace filmu

V první scéně si můžeme povšimnout Jekyllova cynismu skrze jeho výroky o němých dětech. Podle Nietzscheho je „cynismus jediná forma, v níž nízké duše zavadí o poctivost...”

Následně se divák dozvídá něco o Jekyllově filosofii.

Jekyll rozlišuje dva tvory, kteří existují mimo dobro a zlo, jde zde o obyčejného člověka a Nadčlověka.

Mimo to lze vidět Jekyllovo společenské postavení - a jeho roli vyvrhele, outsidera. Osud, který si sám částečně vybral. Přestože mluví o protichůdných silách uvnitř člověka, zatímco Nietzsche o protikladech pochybuje, neobhazuje tím protiklady obecně, popisuje však svůj vlastní dualismus.

O obyčejném člověku mluví jako o bytosti prahnoucí po Nadčlověku, o Nadčlověku jako o bytosti řízené svou vlastní vůlí.

Dr. Littauer, muž konvenčního přemýšlení o “dobru” a “zlu” má z něčeho tak mocného značné obavy. Henry popírá tradiční způsob pohlížení na pojmy dobra a zla, což připomíná Nietzscheho „Při vši hodnotě jež náleží pravému, pravdivému, nesobeckému: bylo by možné, že zdání, vůle ke klamu, sobectví a žádosti by se měla přisoudit hodnota pro veškerý život vyšší a zásadnější. Ba bylo by dokonce možné, že to, co tvoří hodnotu oněch dobrých a uctívaných věcí, spočívá právě v tom, že jsou podivuhodně spřízněny, spojeny a propleteny s oněmi platnými, zdánlivě opačnými věcmi, ba dokonce jsou s nimi snad bytostně totožné.”

Dr. Littauer se takové myšlenky bojí, neb jde o něco neznámého, tradiční morálkou v podstatě zakázaného. Je přesvědčen, jako spořádaný člověk 19. století (a snad i jako autor předlohy), že je vůle (např. k moci) nebezpečná, nemorální, že je Nadčlověk sám nemorální, špatný, zlý.

Jekyll se nazývá vědcem, ale je ve své podstatě i filosofem.

Tak jako Nietzsche „hlásá nadčlověka”...Člověk jest cosi, co má bytí překonáno. Co je Jekyll ochoten vykonat, aby mohl být překonán?

O opici: „Představte si bytost, jako je příroda, bez míry rozhazovačnou, bez míry lhostejnou, bez záměrů a ohledů, bez slitování a spravedlnosti, plodnou a pustou a nejistou zároveň, představte si

Elian Poslední

indiferenci samu jako moc. Jak byste mohli podle této indiference žít? Žít - není to právě touha být jiný než tato příroda?" (Nietzsche)

Filosof oponuje prázdnému ohánění se „přírodou“, poukazuje na to, že chce být člověk diferentní.

Opice reaguje na podanou látku divokým křepčením a agresivitou, čehož se Dr. Littauer leká. Látka ovšem není zdrojem nějakého zla, jak by se u opice zdálo.

Ona agresivita je dána samotnou náturou tvora nelidského, nikoliv podávanou drogou.

„Dejme tomu, že by se dalo nebezpečí, důvod k bázni, odstranit, pak by byla odstraněna i tato morálka: nebyla by už nutná, nepovažovala by už samu sebe za nutnou! - Kdo zkoumá svědomí dnešního Evropana, vytáhne nejspíš z tisíce morálních záhybů a skrýší pokaždé týž imperativ, imperativ stádní ustrašenosti:" Chceme, aby někdy v budoucnu už člověk nemusel mít vůbec strach!" (Nietzsche)

Dr. Littauer strach má.

Jekyll pohrdá společností asi tolik jako Nietzsche pohrdal německými nešvary a když je Kitty odmítnut, nic mu již nebrání, žádné nízké city, v jeho cestě k dosažení vyššího stupně bytí, k dosažení Nadčlověka. Láska, ta lidská slabost, je pohlcena hněvem, jenž Jekylla motivuje a zbaví strachu z neznámého.

A pak se rodí nadčlověk.

Důležitou indicí k tomu, aby bylo možno si všimnout, že v tomto snímku nereprezentuje Hyde ošklivost a „zlo“, je právě vizuál. Hydeův půvab totiž kontrastuje s Jekyllovou ohyzdností a lidskou slabostí, namísto opaku.

Hyde zprvu působí jako okouzující gentleman, sice něčím zajímavý, ale stále obyčejný člověk. Záhy se však jeho oproštění od citu a morálky projeví poprvé, ve chvíli, kdy mu Jenny stojí v cestě k jeho záměrům. Zdá se být konvenčně zlým, jde mu však jen o anetické uskutečnění svých zájmů, byť působící krutě.

Elían Poslední

Po konfrontaci s mužem bránícím čest Jenny se v Hydeovi ukazuje jakási vášeň, nadšení z násilí a je otázkou, zda jde o prožívání moci, emoce pocházející z Jekyllovy myslí či kombinaci obojího, protože, jak se dozvídáme později ve filmu, Nadčlověk zrozený ze slabosti - vzteku - emoce se nedovede plně zbavit své lidské části. Ta se nemíní vzdát, stále se vrací, zmítána pocity rozpolcenosti.

Nevyrovnaný a vyčerpaný Jekyll hledá útěchu u své ženy, setkává se s odmítnutím a poté se zamýšlí nad existenciálními otázkami, pochybuje o Kitty i o sobě, ztrácí se v tom, kdo skutečně je, do jaké míry vychází Hyde z jeho nitra, do jaké míry Hydem byl či měl potenciál jím být sám o sobě. Neví, zda nenávidí svou lidskou část nebo tu Nadlidskou.

Znovu se s Hydem setkáváme opět v dekadentní společnosti Paula Allena, kde se seznamuje s nedobytnou tanečnicí Mariou a aby demonstroval svou sílu, rozhodne se ji získat.

„Nesvobodná vůle je mytologie, ve skutečném životě jde jen o silnou a slabou vůli.“ (Nietzsche)

Hyde Mariu okouzlí svým sebevědomím a přímým jednáním bez okovů přetvářky a ona se něj zamiluje. Hyde k ní žádné city nechová, je pro něj zdrojem potěšení a naplnění moci.

Pozdější interakce s Mariou přivede Hydea k nápadu získat Kitty a zároveň ukazuje svůj nezáměr o lásku.

Jakmile Hyde sebevědomě vejde do pokoje Kitty, sdílí s ní svůj pohled na život, v němž usiluje o naplnění touhy a o potěšení. Následně předstírá lásku k ní, aby ji získal, nepočítá však s tím, že Kitty k Paulu skutečně něco cítí.

V další scéně figuruje opět Jekyll, tento Jekyll je ale propojený s Hydem, neb ho přijal za svého a pracuje na naplnění Hydeova plánu. Odmítá půjčit Paulu peníze, aby mu je mohl následně poskytnout jako Hyde.

Jak je ze scény, v níž píše Jekyll dopis a svěruje tak Hydeovi svůj majetek, jasné, Jekyll se rozhodl vzdát se své obyčejnosti a uznává nadřazenost Hydea. Hyde pak dává Paulovi peníze, jak měl v plánu.

Elian Poslední

Nyní konečně přichází čas odhalení Hydeova plánu - získat Kitty skrze vydírání, bude jí hrozit dluhy Paula, který se mu naivně zavázal. Kitty Hydea rozlítí tím, že mu nepodlehne.

Hyde odchází a potkává žebráka, zbijí ho, ovládn vztekem a žárlivostí Jekylla uvnitř něj.

Ve slabší chvíli se Hyde/Jekyll opijí a hýří v pochybné putyce. Jenže netuší, co ho čeká.

Nějací podvodníci Hydea opijí a odvedou ho ven, kde ho omráčí a chtějí ho okrást. V této chvíli mi na mysl vytane Nietzscheho „Sklon snižovat se, nechat se okrádat, obelhávat a vykořisťovat by mohl být výrazem studu boha mezi lidmi.”

Ačkoli Jekyll v předchozích scénách přijal Hydea za svého, opět se uchyluje ke zbabělosti.

V Jekyllově zahradě si zas hrají němé děti. A Jekyll dívku, která mu podává květinu, hrubě srazí na zem. Tento čin přisuzuje Hydeovi.

Hyde cítí Jekyllovu potřebu zbavit se ho, a proto vymyslí plán, jak ho porazit, Jekyll ani divák o něm zatím neví. Pod falešnou záminkou vyláká Kitty i Paula, aby je spolu s Jekylllem prahnoucím po pomstě zavraždil a mohl Jekylla z této vraždy obvinít. Z tohoto důvodu by se Jekyll musel skrývat a nechat Hydea u moci.

„Člověk je „zlý“ – tak říkali k mé útěše všichni největší mudrci. Ach, je-li to dnes jen ještě pravda! Neboť zlo je v člověku silou nejlepší.” (Nietzsche)

Je koneckonců Jekyll zlý?

Jistě v sobě zlo má - v podobě negativních emocí. A toto zlo si Hyde moc dobře uvědomuje, tuší, jaká v něm tkví síla, považuje ho, tak jako Nietzsche, za to nejlepší v něm, to nejmocnější. Způsob, jakým se tato moc projevuje, však Hydea náhle přemůže, toto zlo v Jekyllovi způsobí, že Mariu uškrtí. Neví, že tím Hydeovi ve skutečnosti hraje do karet a prchá do svého domu.

V domě, v Jekyllově laboratoři, se dvě entity konečně potkávají a vedou spolu rozhovor.

„Člověk nechť se stane větším v dobru i zlu“ – tak učím já. Nejvyššího zla je třeba k nadčlověka nejvyššímu dobru.” (Nietzsche)

.

Elian Poslední

A tak se ve filmu stalo, zlo Jekylla se stalo nástrojem, díky němuž se mohl zrodit Hyde.

(Hyde dělníka zastřelí.)

„A jak by mohlo existovat dokonce "obecné dobro" ! To spojení odporuje samo sobě: co může být obecné, je vždy nízké, nemá velkou hodnotu. Nakonec se to musí mít tak, jak se to má a vždy mělo: velké věci tu zůstávají pro velké, propasti pro hluboké, něžnost a chvění pro jemné, zkrátka a dobře, vše vzácné jen pro vzácné.” (Nietzsche)

Lidská slabost nezná mezí, Jekyll je zjevně příliš slabý na to, aby se stal Nadčlověkem. Ani Nietzsche, jenž tomu částečně, ne nepodobně jako Jekyll, zasvětil život, nebyl připraven, zcela se zničil.

V momentě, kdy Jekyll Nadčlověka porazí a vzdává se svého potenciálu, zešediví mu vlasy. Podlehne nemoci, zeslábne, ztrácí vše...

Jekyll: Tady je máte. V každém z nich, z těch hloupých lidských živočichů je i osobnost, která se projevuje pouze při hře.	V první scéně si můžeme povšimnout Jekyllova cynismu skrze jeho výroky o němých dětech. Podle Nietzscheho je „cynismus jediná forma, v níž nízké duše zavadí o poctivost...”
Dr. Littauer: Hloupý lidský živočich? Henry, to nejsou žádná morčata, to jsou děti, které nemohou mluvit.	
Jekyll: Já jsem ale přesvědčen, že v tomto případě tím, že nemluví je popřena jedna část jejich myšlení, aby se mohly svobodně vyjadřovat.	
Dr. Littauer: Tím naznačuješ, že oni přehrávají to, co nemohou vyjádřit?	
Jekyll: Přesně tak.	

<p>Dr. Littauer: Ty jsi ale to samé, Henry Jekylle, pořád hledáš klíče od zamčených dveří lidské mysli.</p>	
<p>Žena: Děkuji, doktore Jekylle. Že děti mohly přijít dnes odpoledne do vaší zahrady. Teď se jim nebude chtít odsud odejít, zvláště Jane.</p>	
<p>Jekyll: Viděl jsi, Ernste. Všechny mé experimenty jsou zaměřeny na to, abych uvolnila nevyužití možnosti v tvorovi uvězněném v nás.</p>	<p>Následně se divák dozvídá něco o Jekyllově filosofii. Jekyll rozlišuje dva tvory,</p>
<p>Dr. Littauer: Ve tvých spisech, ty spisy jsou počátkem všech těch problémů, píšeš zde o dvou tvorech.</p>	<p>kteří existují mimo dobro a zlo, jde zde o obyčejného</p>
<p>Jekyll: V každé lidské osobnosti bojují o nadvládu dvě síly.</p>	<p>člověka a Nadčlověka. Mimo to lze vidět Jekyllovo</p>
<p>Dr. Littauer: Rozumím. ... Byl to extrém, publikovat to dříve, než jsi to mohl dokázat.</p>	<p>společenské postavení - a jeho roli vyvrhele, outsidera. Osud, který si sám částečně</p>
<p>Jekyll: Teď už nic nemusím dokazovat. Zamítli mé jmenování, tím mě osvobodili od idiotů, kteří nejsou o nic víc vědci, jako já jsem kněz.</p>	<p>vybral. Přestože mluví o protichůdných silách uvnitř člověka, zatímco Nietzsche</p>
<p>Dr. Littauer: Ty ses tam nedostavil, Henry.</p>	<p>o protikladech pochybuje,</p>
<p>Jekyll: Ano, museli to považovat chvíli za vtip, že jsem rezignoval. Jak se smáli, při mé poslední přednášce.</p>	<p>neobhájí tím protiklady obecně, popisuje však svůj vlastní dualismus.</p>

<p>Dr. Littauer: To byl důvod, proč jsi zmizel z profesního života? Budeš raději žít jako poustevník uprostřed Londýna. Je to moudré?</p>	<p>O obyčejném člověku mluví jako o bytosti prahnoucí po Nadčlověku, o</p>
<p>Jekyll: Pokud člověk nechce být zničen kousek po kousku od některého z kolegů, je to velmi moudré.</p>	<p>Nadčlověku jako o bytosti řízené svou vlastní vůlí.</p>
<p>Dr. Littauer: Je to fér?</p>	<p>Dr. Littauer, muž konvenční-</p>
<p>Jekyll: Kdo v mé profesi se zachoval ke mě fér? Kdo, kromě tebe, je ochoten mě vyslechnout?</p>	<p>ho přemýšlení o “dobru” a “zlu” má z něčeho tak mocného značné obavy.</p>
<p>Dr. Littauer: Zapomeň na chvíli na své povolání. A co ti ostatní, kteří mají o tebe starost?</p>	<p>Henry popírá tradiční způsob pohlížení na pojmy</p>
<p>Jekyll: Ano, chápu. Kitty s tebou mluvila. Ona tě požádala, abys přišel.</p>	<p>dobra a zla, což připomíná Nietzscheho „Při vší hodnotě</p>
<p>Dr. Littauer: Zamysli se, jak je to s Kitty. Žiješ tady sám, bez služebnictva, bez přátel. Jaké to pro ní musí být? Co si o tom Kitty pomyslí?</p>	<p>jež náleží pravému, pravdivému, nesobeckému: bylo by možné, že zdání, vůli ke klamu, sobectví a</p>
<p>Jekyll: Po šest let manželství se Kitty nikdy nezajímala o mou práci.</p>	<p>žádosti by se měla přisoudit hodnota pro veškerý život</p>
<p>Dr. Littauer: Zapomeň na chvíli na svou práci. Tvůj domov je v troskách. Tvůj život je v prachu.</p>	<p>vyšší a zásadnější. Ba bylo by dokonce možné, že to, co</p>
<p>Jekyll: Pro svou práci potřebuji soukromí. Nemohu myslet na nic jiného. Moje práce je těsně před dokončením, je příliš pozdě, abych toho teď nechal.</p>	<p>tvoří hodnotu oněch dobrých a uctívaných věcí, spočívá právě v tom, že jsou</p>

<p>Dr. Littauer: A co to chceš dokončit, můj drahý Henry?</p>	podivuhodně spřízněny, spojeny a propleteny s oněmi
<p>Jekyll: O člověku bylo vždy známo, že jeho osobnost je nestálá a je kombinací protichůdných prvků.</p>	platnými, zdánlivě opačnými věcmi, ba dokonce jsou s
<p>Dr. Littauer: My musíme přijmout tento konflikt a snažit se podporovat to dobré v nás</p>	nimi snad bytostně totožné.” Dr. Littauer se takové
<p>Jekyll: Dobro. Zlo. Tohle morální hašteření je k ničemu. Člověk se skládá ze dvou bytostí. Jedna, která volá na člověka, jakým by mohl být. Ve své dokonalosti. tato vnitřní osobnost je mimo všechna dobra a zla.</p>	myšlenky bojí, neb jde o něco neznámého, tradiční morálkou v podstatě zakázaného. Je přesvědčen, jako spořádaný člověk
<p>Dr. Littauer: A ta druhá?</p>	19. století (a snad i jako
<p>Jekyll: Ona, je také mimo dobro a zlo. Je tím, jaký člověk skutečně bude. Svobodný, bez všech omezení, kterými nás svazuje naše společnost. Řízen jen svou vlastní vůlí.</p>	autor předlohy), že je vůle (např. k moci) nebezpečná, nemorální, že je Nadčlověk sám nemorální, špatný, zlý.
<p>Dr. Littauer: To je velice nebezpečná osoba, můj příteli. Copak nám civilizace, kromě těchto morálních omezení poskytla toho tak málo?</p>	Jekyll se nazývá vědcem, ale je ve své podstatě i filosofem.
<p>Jekyll: My jsme vědci, Ernste. Je na nás, prozkoumat a pochopit každou přírodní sílu.</p>	Tak jako Nietzsche „hlásá nadčlověka”... Člověk jest cosi, co má bytí překonáno.

<p>Dr. Littauer: Tento nadčlověk, o kterém mluvíš je náš slabý článek. Naše touhy a násilí v nás, je zdrojem slabostí člověka. I to je důvodem, proč je tak málo svatých a tolik hříšníků. Ty chceš vyříznout zlo z člověka skalpelem, Henry?</p>	<p>Co je Jekyll ochoten vykonat, aby mohl být překonán?</p>
<p>Jekyll: Jak jsi zapadl zpátky do konvenčního způsobu myšlení, Ernste. Já se nezabývám morálními aspekty, ale zkoumám každý zdroj z té lidské osobnosti vědecky.</p>	
<p>Jekyll (k opici): Klid, hodný. Klid. Uklidni se. Tíše. Jsme tady. Tak je to. Klid. Tíše. Hodný.</p>	<p>O opici: „Představte si bytost, jako je příroda, bez míry rozhazovačnou, bez míry lhostejnou, bez záměrů</p>
<p>Jekyll: Teď se dívej. Vidíš? I u nejprimitivnějších lidských předků je stále mnoho primitivní zcela živelné energie.</p>	<p>a ohledů, bez slitování a spravednosti, plodnou a pustou a nejistou zároveň, představte si indiferenci</p>
<p>Dr. Littauer: Co to je? Dokázal jsi změnit klidné, láskyplné zvířátko v miniaturního ďábla.</p>	<p>samu jako moc. Jak byste mohli podle této indifferencie</p>
<p>Jekyll: Během čtyř hodin, kdy účinek drogy pomine se zase vrátí do svého bývalého klidu.</p>	<p>žít? Žít - není to právě touha být jiný než tato pří-</p>
<p>Dr. Littauer: Nemůžeš vytvářet takové násilné tvory a s umělými preparáty, měnit jejich chování... proti přírodě?</p>	<p>roda?“ (Nietzsche) Filosof oponuje prázdnému</p>
<p>Jekyll: Zaměřil jsem svůj výzkum tímto směrem, ale nejdříve musím poznat nepřítele, proti kterému chci bojovat.</p>	<p>ohánění se „přírodou“, poukazuje na to, že chce být</p>

<p>Dr. Littauer: Henry, experimentoval jsi s touto drogou na nějakém jiném zvířeti?</p>	člověk diferentní.
<p>Kitty: Promiňte, profesore. Je mi líto, že vás ruším, ale...</p>	Opice reaguje na podanou látku divokým křepčením
<p>Jekyll: Já pracuji, Kitty.</p>	a agresivitou, čehož se Dr.
<p>Kitty: Promiň, Henry, ale je tady zase Paul Allen. Nic mu nedávej, u něj je to zbytečné plýtvání.</p>	Littauer léká. Látka ovšem není zdrojem nějakého zla, jak by se u opice zdálo.
<p>Dr. Littauer: Budete mě muset omluvit. Nebo přijdu pozdě na svou přednášku.</p>	Ona agresivita je dána samotnou náturou tvora ne-
<p>Jekyll: Oh, zůstaň ještě. Je dobré mít tu někoho, kdo mi rozumí.</p>	lidského, nikoliv podávanou drogou.
<p>Dr. Littauer: Stavím se znovu, jakmile budu moci. Nashledanou.</p>	„Dejme tomu, že by se dalo nebezpečí, důvod k bázni,
<p>Kitty: Dovil mi říci Allenovi, ať jde pryč.</p>	odstranit, pak by byla odstraněna i tato morálka:
<p>Jekyll: Vše co Paul pokaždé chce, jsou peníze, má drahá. Řekni mu, že podepíše jeho směnky, jako obvykle.</p>	nebyla by už nutná, nepovažovala by už samu sebe za nutnou! - Kdo
<p>Kitty: Ale, Henry, on tě využívá. Jen kdybys tomu věnoval větší pozornost...</p>	zkoumá svědomí dnešního Evropana, vytáhne nejspíš z tisíce morálních záhybů a
<p>Jekyll: Jen kdybys to mohla pochopit, Kitty. Kdybys to mohla konečně pochopit.</p>	skrýší pokaždé týž imperativ, imperativ stádní ustrašenosti
<p>Kitty: Na co myslíte, Ernste?</p>	:"Chceme, aby někdy v

<p>Dr. Littauer: Jsem zmatený a abych byl upřímný, také trochu vyděšený.</p>	<p>budoucnu už člověk nemusel mít vůbec strach!” (Nietzsche) Dr. Littauer strach má.</p>
<p>Kitty: Vy také?</p>	
<p>Dr. Littauer: Henryho práce se pohybuje ve velmi nebezpečné oblasti.</p>	
<p>Kitty: Naposledy se v laboratoři zamkl na několik dní a nocí. Někdy vypadá tak nezdravě. Před několika týdny, jsem ho musela odtáhnout do postele.</p>	
<p>Kitty: Když mohl chodit, tak zase vstal.</p>	
<p>Dr. Littauer: Měla jste pro mne poslat.</p>	
<p>Kitty: On nechtěl , aby ho kdokoliv vyšetřil. Jednou celou noc... Och, to bylo hrozné.</p>	
<p>Dr. Littauer: Řekněte mi o tom.</p>	
<p>Kitty: Byla jsem z toho tak vyděšená.</p>	
<p>Dr. Littauer: Řekněte mi fakta.</p>	
<p>Kitty: Zaslechla jsem ho v jeho pokoji. Křičel tam. Byl to ale zvláštní, příšerný hlas. Bylo...</p>	
<p>Dr. Littauer: Bylo to jako blouznění v horečce z vyčerpání.</p>	
<p>Kitty: Ale ten hlas, Ernste. Byl to takový divný hlas.</p>	

<p>Dr. Littauer: Aha. Kitty, má drahá, s Henrym není něco v pořádku, jenom ten odpočinek mu samotný nepomůže.</p>	
<p>Kitty: Odpočívat bude, ale mě nechce. Já pro něj nemohu nic udělat.</p>	
<p>Dr. Littauer: Vzala jste si muže, který má velký talent. Je to možná genius. S takovými lidmi je vždy těžké žít. Jistě, musíte si uvědomit...</p>	
<p>Kitty: Řekněte mi upřímně, Ernste. Mohlo by to být tím, že jeho mysl je vážně narušena?</p>	
<p>Dr. Littauer: Narušena?</p>	
<p>Kitty: Tak moc, že ho to mohou... někam poslat?</p>	
<p>Dr. Littauer: No, děláte si příliš starostí, má drahá. Henry je posedlý. Je posedlý svými experimenty. Takové spojení je nerozumné, ale těžko ho označit jako šílenství.</p>	
<p>Kitty: Musíte se mu snažit pomáhat.</p>	
<p>Dr. Littauer: Musíme se snažit oba, abychom mu pomohli.</p>	
<p>Kitty: Ano, to musíme.</p>	
<p>Dr. Littauer: Tak sbohem, má drahá. Já půjdu tudy.</p>	
<p>Paul Allen: Nu?</p>	

Kitty: Nu?	
Paul Allen: Nemrač se tolik, Kitty. Nerad chodím žádat o pomoc, už kvůli tomu, jak mě za to nenávidíš.	
Kitty: Aspoň, že si přiznáš, že taková situace je nedůstojná.	
Paul Allen: Co ti řekl?	
Kitty: Ty a Henry jste jako děti. Budete šťastni, pokud ty budeš mít své hračky a on zase ty svoje.	
Paul Allen: Jsem celý napjatý! Přestaň se v tom vyžívat a prozrad' mi to.	
Kitty: Na truc mé manželské radě, drahý Paule, ano. Henry tě ještě jednou zachrání.	
Paul Allen: Jseš na mne příliš hodná, Kitty.	
Kitty: To jsem. Až moc hodná.	
Paul Allen: Nechci tě znovu dostat do takové situace. A nechci, abys kvůli mě lhala.	
Kitty: Samozřejmě, že nechceš.	
Paul Allen: Nezasloužím si tě, Kitty.	
Kitty: Ty ne. Ale já si zasloužím tebe. Nezasloužím si nic lepšího, než tebe.	
Kitty: Mrzí mě, že nemůžeš jít se mnou.	Jekyll pohrdá společností asi

Jekyll: Jak můžeš snášet ty nekonečné večírky, Kitty?	tolik jako Nietzsche pohrdal německými nešvary a když
Kitty: Och, oni mohou být docela zábavní .	je Kitty odmítnut, nic mu již
Jekyll: Poslouchat hýkání oslů plné povýšenectví a pokrytectví?	nebrání, žádné nízké city, v jeho cestě k dosažení vyššího
Kitty: To jsou moji přátelé, Henry.	stupně bytí, k dosažení
Jekyll: Kitty? Pojdme si oba udělat večer volno. Ty se zbavíš společnosti a já se zbavím samoty. Zůstaneme spolu.	Nadčlověka. Láska, ta lidská slabost, je pohlcena hněvem,
Kitty: To by mi Diana Ashburnhamová nikdy neodpustila. Zničilo by to její tabuli.	jenž Jekylla motivuje a zbaví strachu z neznámého.
Jekyll: Ano, ovšem. Bylo to ode mne hloupé. Především nesmíme narušit společenské zásady lady Ashburnhamové.	
Kitty: Až teď, Henry, bylo by to správné? Měl jsi mi to říci, abych tu dnes večer zůstala. Já bych se tě zeptala.	
Jekyll: Já tě dnes večer potřebuji, Kitty. Zůstaň.	
Kitty: Och, opravdu, Henry, je to od tebe příliš sobecké, dělat mi takové problémy. Ty nemusíš mít žádné přátele, ale já ano. A já je nebudu urážet, kvůli tvým rozmarům.	
Paul Allen: Má nejdražší Kitty.. ..nikdy jsem se nedokázal ubránit žádnému z tvých kouzel?	

<p>Kitty: Že se nudíš, je příliš jasné. Je to moje chyba. Žena, která odhalí své city, ztrácí důstojnost.</p>	
<p>Paul Allen: Pojď, Kitty, nabízím ti ukázat jinou zábavnější stránku téhle slušné společnosti, která tě tak moc nudí, až máš špatnou náladu.</p>	
<p>Kitty: Je to skutečně tak zábavné?</p>	
<p>Paul Allen: Jsem si jistý že s tímto gentlemanem se musíš na těchto večírcích bavit, budeš se mnou souhlasit, když řeknu, že neexistuje žádná zábava, kterou nám Sfinga nemůže poskytnout.</p>	
<p>Kitty: Jsi velice štědrý s penězi mého manžela.</p>	
<p>Paul Allen: Ach ženy... Ženy jsou dokonalé...a ty jsi nejdokonalejší ze všech. Od dokonalé ženy přes perfektní milenku až zpátky k dokonalé manželce. A to vše během několika hodin.</p>	
<p>Kitty: Budeš od té dobroty a vezmeš mě domů?</p>	
<p>Paul Allen: Jistě. K tobě domů nebo ke mě domů?</p>	
<p>Kitty: Ke mě domů.</p>	
<p>Paul Allen: Zdá se mi, má drahá, že náš vztah tak trochu slábne.</p>	
<p>Kitty: Ano, tak to je, nebo není?</p>	
<p>Paul Allen: Možná bychom to měli ukončit dřív, než z něj zbyde jenom popel.</p>	

<p>Kitty: Ano, opravdu. Ale v tom případě, nejdražší Paule, kdo tě podpoří finančně?</p>	
<p>Paul Allen: O to nemusíš mít obavy, má drahá. Henry Jekyll byl mým přítelem, i když ty, jeho loajální manželka, jsi mu jasně dávala najevo, jak moc mne nenávidíš.</p>	
<p>Kitty: Ty jsi ten nejnestydatější muž, jakého jsem kdy potkala.</p>	
<p>Paul Allen: Já doufám, že ano, Kitty, protože pokud bys potkala ještě nestydatějšího muže, mohl bych tě kvůli němu ztratit. To je přesně to, co od muže chcete. Úplnou a naprostou svobodu beze studu.</p>	
<p>Hyde: Naprostý úspěch..</p>	<p>A pak se rodí nadčlověk.</p>
<p>Hyde: Drožka!</p>	<p>Důležitou indicií k tomu,</p>
<p>Drožkař: Myslím, že se vám tady bude líbit, pane. Je to tady skoro z poloviny počestný.</p>	<p>aby bylo možno si všimnout, že v tomto snímku</p>
<p>Hyde: Ty mě děsíš, příteli. Já jsem v tomto hříšném městě poprvé.</p>	<p>nereprezentuje Hyde ošklivost a „zlo“, je právě</p>
<p>Drožkař: Je to zlý, jen pokud jste chudý, pane. Děkuji vám, pane. A všechno nejlepší, pane, a šťastné noci v městě Londýn. .... Další hloupý idiot spadne do stoky.</p>	<p>vizuál. Hydeův půvab totiž kontrastuje s Jekyllovou ohyzdností a lidskou slabostí, namísto opaku.</p>

<p>Ženy na oslavě: - Drahoušku, líbí se ti? - Já si myslím, že by mohl.</p>	
<p>Jenny: Tak pojď, Daisy. Ještě je dlouho, než půjdem spát. ... Nechtěl by tento pěkný gentleman koupit dvěma smutným dívkám pití?</p>	
<p>Hyde: S velkou radostí, ale možná byste si nejdřív chtěla zatančit.</p>	
<p>Jenny: Vy vypadáte, že byste mohl být docela dobrý tanečník.</p>	
<p>Hyde: A vy taky.</p>	
<p>Jenny: Ale jo, zlatíčko. Tak dobrou noc, Daisy. Uvidíme se zítra. Tak pojď. Miluji tuhle písničku.</p>	
<p>Daisy: Ta rychlá mrcha.</p>	
<p>Jenny: Že jsem tě nikdy předtím, tady neviděla.</p>	Hyde zprvu působí jako
<p>Hyde: Nikdy předtím jsem tady nebyl.</p>	okouzující gentleman, sice
<p>Jenny: Je to docela pěkné, opravdu. Je to tu hezčí než ve Vauxhall nebo Willis'. Z nich se staly pivní nálevny. Tam nemůže jít žádná ženská sama.</p>	něčím zajímavý, ale stále obyčejný člověk. Záhy se však jeho oproštění od citu
<p>Hyde: Ani v jednom jsem nebyl.</p>	a morálky projeví poprvé, ve
<p>Jenny: Ty se asi v okolí moc nevyznáš, že?</p>	chvíli, kdy mu Jenny stojí v
<p>Hyde: Londýn a já o sobě nic nevíme.</p>	cestě k jeho záměrům. Zdá se být konvenčně zlým, jde

Jenny: No, nebude to trvat dlouho, a budete?	mu však jen o anetické
Hyde: Musím teď odejít.	uskutečnění svých zájmů,
Jenny: To tedy není moc zdvořilé, že ne? Říkám, že to není způsob jakým se chová gentleman, no ne? Sbalíš mě pod falešnou záminkou, a pak mě odhodíš jako starou rukavici!	byť působící krutě.
Hyde: Necháš mě jít, ty laciná děvko?	
Jenny: Co jsi mi to řekl? Jak jsi mě to nazval?	
Hyde: Pusť mě.	
Kitty: Nepij dnes večer tolik, můj drahý.	
Paul Allen: Mazaná kočička Kitty. Raději bys nudného manžela než opilého milence, co?	
Hyde: Pan Paul Allen, není-liž pravda?	
Paul Allen: Ne, pokud jste jedním z mých nenasytných věřitelů.	
Kitty: Pan Allen se občas vyžívá v takovém chování. Prosím, odpustí mu.	

<p>Paul Allen: Jaké perfektní chování. Jaká jste dokonalá dáma, paní Jekylllová. Nemyslíte si, když na ní tak hledíte, že je nejdokonalejším kusem ženství, na jaké jste kdy pohlédl?</p>	
<p>Hyde: Zcela okouzlující.</p>	
<p>Kitty: Jsem už otrávená z tvých vtipů, Paule.</p>	
<p>Hyde: Prosím neopouštějte mě, paní Jekylllová. Váš manžel je můj starý známý. Už jsem se s vámi chtěl dávno setkat.</p>	
<p>Kitty: Skutečně? Jste velice noblesní , pane...?</p>	
<p>Hyde: Hyde. Edward Hyde.</p>	
<p>Kitty: Prosím.</p>	
<p>Hyde: Doufám, že vás neruším.</p>	
<p>Paul Allen: Och, toho se neobávejte, starý brachu. Cokoliv, co by ji rozptýlilo , ne, Kitty? Není to tak, má nejdražší? Má ledová sněhurko. Moje zmrzlá včelko.</p>	
<p>Hyde: Možná byste byla raději, kdybych odešel, paní Jekylllová. Možná...</p>	
<p>Paul Allen: Nebuď osel, můj drahý chlapče. Jekyll není vůbec majetnický typ, jako ostatní. Zatraceně dobrý chlapík, Henry. Nejlepší přítel, jakého jsem kdy měl. Absolutně prvotřídní člověk.</p>	

Kitty: Myslím, že je čas, abychom odešli. Pojď se mnou, Paule. Omluvte nás.	
Paul Allen: Jo, omluvte nás. Musíme jít domů vykonat svou povinnost. Vždy plníme své povinnosti, že, Kitty? Jsme Kitty velice zavázáni.	
Kitty: Přestaň. Nech toho už konečně.	
Paul Allen: Zase začali. Ještě jeden poslední tanec. Valčík pro ztracené milence. A pak domů.	
Kitty: Možná byste si se mnou zatančil, pane Hyde?	
Hyde: S velkým potěšením.	
Paul Allen: Ach, k čertu s tím. Ano, už je načase. Odneste to.	
Kitty: Jak dobře znáte mého manžela, pane Hyde?	
Hyde: Docela dobře.	
Kitty: Řeknete to na nás?	
Hyde: Asi bych neměl. S Henrym mě pojí obchodní i přátelské styky, doufám, že i s vámi.	
Kitty: Já take doufám. Pane Hyde... mohu vám věřit?	
Hyde: Můžete se na mne spolehnout.	

<p>Jenny: To je on, ten chlapík tam. Vyříd' si to s ním.</p>	
<p>Muž: Jseš si jistá, Jenny, že je to on?</p>	
<p>Jenny: Snažil se mě přinutit i když jsem nechtěla, vrhl se na mě jako zvíře.</p>	
<p>Paul Allen: Tví přátelé, kamaráde?</p>	
<p>Muž: Nechcete něco učinit pro tuto mladou dámu? Musím vás naučit, jak se chová gentleman?</p>	
<p>Hyde: Jdi k čertu.</p>	
<p>Paul Allen: Správně. Jak se opovažuješ takhle mluvit s gentlemanem, ty opilý hulváte?</p>	
<p>Kitty: Nechceš mě doprovodit domů, Paule?</p>	
<p>Paul Allen: Ženy nemají smysl pro čest. Jak mohu opustit takhle svého přítele?</p>	
<p>Muž: Dávám vám ještě jednu šanci. Dejte téhle slečince nějaké peníze a nebudem o tom víc mluvit.</p>	
<p>Kitty: Dobrou noc, všichni gentlemani.</p>	
<p>Hyde: Řekl jsem ať jdeš k čertu a vem si tu couru sebou.</p>	
<p>Paul Allen: To tě naučí, jak se chovat. Nyní když nás opustila naše kamarádka, postarej se o něj. ... Proboha, člověče, nezabíjej ho! Nejseš nemocný, starý brachu?</p>	<p>Po konfrontaci s mužem bránícím čest Jenny se v Hydeovi ukazuje jakási vášeň, nadšení z násilí a je</p>

<p>Hyde: Nech mě na pokoji, Jekyll. Nech mě být.</p>	<p>otázkou, zda jde o prožívání moci, emoce pocházející z</p>
<p>Paul Allen: Jekyll?</p>	<p>Jekyllovy mysli či kombinaci</p>
<p>Jekyll: Musím se vrátit. Musím se vrátit.</p>	<p>obojího, protože, jak se dozvídáme později ve filmu,</p>
<p>Hyde: Nech mě. Nech mě. K čertu s tebou, Jekyll! K čertu s tebou! Já se vrátím, Jekyll. Vrátím se.</p>	<p>Nadčlověk zrozený ze slabosti - vzteku - emoce se nedovede plně zbavit své lidské části. Ta se nemíní</p>
<p>Jekyll: Nikdy. Nikdy.</p>	<p>vzdát, stále se vrací, zmítána pocity rozpolcenosti.</p>
<p>Kitty: Proč musíš pracovat tak dlouho, můj drahý? Ne, že by jsi dnes večer přišel o něco moc skvělého. Ach, Bože, ty fádni večere. Opravdu bys měl někdy přijít, Henry. Je to nespravedlivé nechat veškerou tíhu na mě. Když žije ve společnosti, člověk musí dodržovat společenské konvence. Jsem vyčerpaný. Předpokládám, že tě to ani v nejmenším nezajímá. Žiješ si ve světě příliš vzdáleném, těmto světským záležitostem. Proboha, Henry, řekni něco.</p>	<p>Nevyrovnaný a vyčerpaný Jekyll hledá útěchu u své ženy, setkává se s odmítnutím a poté se zamýšlí nad existenciálními otázkami, pochybuje o Kitty i o sobě, ztrácí se v tom, kdo skutečně je, do jaké míry vychází Hyde z jeho nitra, do jaké míry Hydem byl či měl potenciál jím být sám o</p>
<p>Jekyll: Potřebuji tě, Kitty. Zoufale tě potřebuji.</p>	<p>sobě. Neví, zda nenávidí svou lidskou část nebo tu</p>
<p>Kitty: Henry, jsem unavená. Prosím!</p>	<p>Nadlidskou.</p>
<p>Jekyll: Co skutečně chceš, Kitty?</p>	

Kitty: Jsem tvoje žena, to je všechno co jsem.	
Jekyll: Ale ta žena uvnitř tebe, je ta žena také mé manželka?	
Kitty: Henry, není trochu pozdě, na takové podivné diskuse?	
Jekyll: Dozvíme se někdy, kdo skutečně jsme? Kdo jsi, Kitty? Kdo jsi?	
Kitty: Krvácí ti ruka.	
Jekyll: Moje ruka. Ale kdo...? Kdo jsem? Kdo jsem?	
Hyde: Můj drahý Paule, ani nemáš tušení. jaké potěšení je být v tvé společnosti.	Znovu se s Hydem setkáváme opět v dekadentní
Paul Allen: Měl jsi tu být minulou noc. Úžasná legrace. Přesto jsem rád, že se ti líbí na starém místě.	společnosti Paula Allena, kde se seznamuje s nedobytnou tanečnicí Mariou a aby
Hyde: Obdivuhodné. Spíše jako Fortnum nebo Mason.	demonstroval svou sílu, rozhodne se ji získat.
Paul Allen: Nevidím v tom podobnost.	„Nesvobodná vůle je
Hyde: Můžeš si tady koupit cokoliv. ... Tygřice.	mytologie, ve skutečném životě jde jen o silnou a
Paul Allen: Tygři se nad ní nemusí olizovat, tedy pokud jsou hodně bohatí.	slabou vůli.” (Nietzsche)
Hyde: To je tak exkluzivní?	

<p>Paul Allen: Pouze princové, pašové, milionáři nebo známí hereci, manažeři ti mají šanci. ... Zapomeň na to, chlapče. Ona není tvoje cenová skupina. Věř mi, že i já jsem se snažil. ... Ach, Maria. Nedosažitelná. Eva se svým jablkem a hadem.</p>	
<p>Maria: Je příjemné, že vás zase vidím.</p>	
<p>Paul Allen: Máte nového obdivovatele, má drahá. Pan Edward Hyde.</p>	
<p>Hyde: Okouzující. Přijměte mé upřímné komplimenty.</p>	
<p>Maria: Jste velice laskavý, pane Hyde.</p>	
<p>Paul Allen: Takové přirozené vystupování. Ale v posteli používá pouze křestní jména. ... Nu, dámy, vypadá to že vás musím opustit. Doufám, že nebudete moc zklamané.</p>	
<p>Dámy: Oh, budeme se s tím muset vyrovnat. Tak či onak.</p>	
<p>Paul Allen: Děkuji vám za společnost.</p>	
<p>Maria: Spletl jste si pokoj, pane Hyde, nemyslím, že se tady pobavíte.</p>	<p>Hyde Mariu okouzlí svým sebevědomím a přímým</p>
<p>Hyde: Koukám, že váš partner vás neustále střeží.</p>	<p>jednáním bez okovů přetvářky a ona se něj</p>

<p>Maria: Držte se od něj dál. Je nebezpečný. Dobrou noc, drahý, můj miláčku. ... Váš přítel se mnou mluvil jako s obyčejnou děvkou.</p>	<p>zamiluje. Hyde k ní žádné city nechová, je pro něj zdrojem potěšení a naplnění moci.</p>
<p>Hyde: Ve vši slušnosti, on nikdy netvrdil, že byste byla obyčejná.</p>	
<p>Maria: Jen kolik peněz jste měl na mysli, pane Hyde?</p>	
<p>Hyde: Já bych nechtěl urážet tak krásnou ženu tím, že jí nabídnu něco tak triviálního.</p>	
<p>Maria: Takže děkuji za vaši zdvořilost, ale dobrou noc.</p>	
<p>Hyde: To nestálo za řeč.</p>	
<p>Maria: Musím se obléci.</p>	
<p>Hyde: Nebudu vám v tom bránit.</p>	
<p>Maria: Ale já mám schůzku.</p>	
<p>Hyde: Obávám se, že budete mít zpoždění.</p>	
<p>Maria: Co by mě mohlo zdržet?</p>	
<p>Hyde: Třeba já.</p>	
<p>Maria: Jste příliš drzý, pane Hyde.</p>	
<p>Hyde: Ano, je to tak.</p>	
<p>Maria: Máte tedy zábavný přístup.</p>	
<p>Hyde: Jen pouhá přímost.</p>	

Maria: Jste si sebou naprosto jistý, že ano?	
Hyde: Mohl by se člověk bez sebedůvěry, k vám přiblížit?	
Maria: Jen muži, kteří žebrají nedostanou nic.	
Hyde: Já nechci žebrot.	
Maria: Jestli si muž kupuje, zaplatí hodně za velmi málo.	
Hyde: Já nic nekupuji.	
Maria: Vy nemusíte kupovat, ani prosit. Je tady prostě muž, který si jen bere?	
Hyde: Já jsem ten muž.	
Maria: Myslím si, že jste.	
Maria: Co se děje? Už jdeš?	Pozdější interakce s Mariou přivede Hydea k nápadu
Hyde: Ano. Musím.	získat Kitty a zároveň ukazuje svůj nezájem o
Maria: Uvidím tě zase někdy?	lásku.
Hyde: Možná.	
Maria: Co znamená možná? Edwarde, proč možná?	
Hyde: Jak to mám vědět?	
Maria: Ale víš, co cítíš.	

Hyde: My Angličané, nikdy nevíme, co cítíme, má drahá.	
Maria: Ale zase brzy přijdeš?	
Hyde: Já nevím.	
Maria: Řekni, že chceš.	
Hyde: Řekl jsem ti, že nevím.	
Maria: Ovšem. Máš krásnou, chladnou ženu, ke které se vrátíš.	
Hyde: To je zajímavý nápad. Krásná, chladná žena.	
Hyde: Dobrý den, mám schůzku s doktorem Jekyllem.	
Služebná: Je pryč.	
Hyde: Možná bych mohl mluvit s paní Jekyllovou?	
Služebná: Trochu brzy na rozhovor s dámou, není to tak?	
Služebná: Říká, že má schůzku s panem doktorem.	
Kitty: Řekněte panu Hydeovi, ať vejde.	
Služebná: Už to udělal.	
Kitty: Pan Hyde? Jaká škoda, můj manžel je na služební cestě.	

<p>Hyde: Jaká škoda.</p>	
<p>Kitty: To bude všechno, Nanny. Omluvte mne, že vás přijímám takhle. V poslední době, se v tomto domě neobjevuje mnoho návštěv.</p>	
<p>Hyde: Prosím, nemluvte o tom. Být manželkou poustevníka, není snadná úloha.</p>	
<p>Kitty: Už jste slyšel o manželově zvláštním způsobu života?</p>	
<p>Hyde: Ano, obávám se, že je to všeobecně známo.</p>	
<p>Kitty: Možná bych vám mohla pomoci s vaším podnikáním?</p>	
<p>Hyde: Podnikání může počkat. Od našeho náhodného setkání jsem vás tak moc chtěl opět vidět.</p>	
<p>Kitty: Pane Hyde, doufám, že z okolností našeho prvního setkání, jste nedošel k jakýmkoliv chybným závěrům.</p>	
<p>Hyde: Je to proto, že jsem se je snažil vypudit z mé mysli. Víte, já si nepřeji zneužívat Paulova...</p>	
<p>Kitty: Paulova čeho?</p>	
<p>Hyde: Chtěl jsem říci, Paulova přátelství.</p>	
<p>Kitty: Ale ta otázka provinění téměř vyvstává. Pan Allen na mne nemá žádná vlastnická práva.</p>	

Hyde: A Henry?	
Kitty: Henry vede svůj vlastní život. On neusiluje o můj souhlas a já neusiluji o jeho. Je to špatně?	
Hyde: My, kteří nehledáme něčí souhlas, neřešíme obavy, zda je něco dobře nebo špatně.	Jakmile Hyde sebevědomě vejde do pokoje Kitty,
Kitty: A čím se budeme zabývat?	sdílí s ní svůj pohled na
Hyde: Snažím se najít potěšení a naplnit svou touhu. Vzrušující alternativy.	život, v němž usiluje o naplnění touhy a o potěšení.
Kitty: Alternativy k čemu?	
Hyde: K nudě, protože jste zanedbávaná žena a také ponížená tím, že jste odmítnutá milenka.	
Kitty: Možná přeceňujete hranice naší konverzace, pane Hyde.	
Hyde: Odpusťte mi. Byl bych zapomněl, že i té nejupřímnější ženě je třeba se dvořit s těmi nejneupřímnějšími lichotkami.	
Kitty: Musím říci, že jste upřímný. Možná poněkud hrubý, ale upřímný.	
Hyde: Poslouchejte mne, Kitty. Proč bychom si měli něco předstírat? Od chvíle, kdy jsem vás cítil ve svém náručí, jak jsme tančili, byla naše budoucnost jasná nám oběma.	Následně předstírá lásku k ní, aby ji získal, nepočítá však s tím, že Kitty k Paulu skutečně něco cítí.
Kitty: Och, pane, vy to považujete až příliš za samozřejmou věc.	

Hyde: Velké věci začínají vždy bez přípravy.	
Kitty: Můj velký poměr již začal. Bylo mi dobře dřív, než jste se objevil na scéně.	
Hyde: Zajímalo by mě, co je tak vyjimečného na muži tak slabém, bezohledném a naprosto nespolehlivém, jako je Paul Allen?	
Kitty: Nechci zpochybňovat vaši charakteristiku, pane Hyde.	
Hyde: No, tak co?	
Kitty: Jen čistě náhodou, já ho miluji.	
Hyde: Milujete? Láska je blbost.	
Kitty: Je to snad moje hloupost, ale je to fakt. Miluji Paula Allena.	
Jekyll: Nuže, potvrďíš moje vlastní závěry, Ernste?	
Dr. Littauer: Obávám se, že ano. Vypadá to, že došlo ke zrychlení celého tvého metabolismu. Jako by tě tvůj život začal opotřebovávat mnohem rychlejším tempem.	
Kitty: Ne, už dále nebudu tvým bankéřem, Paule.	
Paul Allen: Kitty, miláčku, proč se nechce Henry postarat o naše malé životní problémy a nechat nám naši volnost?	

Kitty: Mám dost toho všeho, nechci už být zneužívaná!	
Paul Allen: Jak můžeš mluvit o naší lásce takovým způsobem?	
Kitty: Ty pokrytče!	
Paul Allen: Čestné dluhy. Nemohu si je rozházet.	
Kitty: Čestné? Jaký jseš typický gentleman.	
Paul Allen: Doufám, že jsem.	
Kitty: Všechna tvoje čest je sázení a karty... vždyť pro žádného muže ani ženu nic neznamenaš.	
Paul Allen: Vidím.	
Kitty: Paule? Paule.	
Jekyll: Takže to je tvá diagnóza, Ernste. Myslíš si o mě, že jsem jen obyčejný požívač opia.	
Dr. Littauer: To mě podceňuješ, můj příteli. Mohu jen diagnostikovat opiovou závislost, ale ta tvá závislost, mám podezření, je něco neznámého a daleko škodlivějšího.	
Jekyll: Děkuji ti, Ernste.	
Dr. Littauer: Ach, pan Allen. Možná, že byste mohl přesvědčit našeho starého přítele, aby vedl smysluplnější život. Sbohem, Henry.	

<p>Paul Allen: Není to příliš moje specializace, ale zkusím to. Nu, můj drahý Henry, co tady děláš? Pátráš po elixíru života?</p>	<p>V další scéně figuruje opět Jekyll, tento Jekyll je ale propojený s Hydem, neb ho přijal za svého a pracuje na naplnění Hydeova plánu.</p> <p>Odmítá půjčit Paulu peníze, aby mu je mohl následně poskytnout jako Hyde.</p>
<p>Jekyll: Nechávám zkoumání života tobě a tvým přátelům. Co potřebuješ?</p>	
<p>Paul Allen: No, jsem tu, abych ti poděkoval, můj drahý Henry za tvou mimořádnou štědrost.</p>	
<p>Jekyll: Díky za tvou vděčnost. A teď se musím vrátit zpět, ke své práci.</p>	
<p>Paul Allen: Přemýšlel jsem, Henry, pokud bys mohl postrádat...</p>	
<p>Jekyll: Moje experimenty jsou velmi nákladné, Paule. Obávám se, že jsi dřív poněkud zneužíval mé pomoci, samozřejmě.</p>	
<p>Paul Allen: Oh, je mi líto, že to slyším. Velmi se omlouvám, opravdu.</p>	
<p>Jekyll: Neobtěžuj se přesvědčováním, Paule, pojedu pryč.</p>	
<p>Paul Allen: Oh, jdeš daleko?</p>	
<p>Jekyll: Taky bych rád věděl.</p> <hr/>	
<p>Kitty: No, myslím, že ses znovu vylhal ze svých dluhů?</p>	
<p>Paul Allen: Bohužel, ne, musel jsem ztratit své kouzlo.</p>	
<p>Kitty: Odmítl ti pomoci? Ale co budeš dělat?</p>	

Paul Allen: Je dobré vidět, že se Jekyllovi nakonec smířili.	
Kitty: Ale co budeš dělat, Paule?	
Paul Allen: Prosím, nedělej si kvůli mě starosti.	
Kitty: Doufám, že neuděláš nic zoufalého?	
Paul Allen: Kromě toho, že budu dále žít, nic.	
Jekyll (píše): Rozhodl jsem se zajistit vše, co může Hyde odhalit...Moje banka a moji advokáti jsou poučení, aby ho považovali v době mé nepřítomnosti za mého právníka a poslouchali ho ve všem, pokud se mi nepodaří vrátit se. Chtěl bych se vrátit k životu ve frustrované izolaci a trápení bez lásky?	Jak je ze scény, v níž píše Jekyll dopis a svěřuje tak Hydeovi svůj majetek, jasné, Jekyll se rozhodl vzdát se své obyčejnosti a uznává nadřazenost Hyde.
Allenův přítel: Slyšel jsem, že vás postihla zatracená smůla, Allene, starý brachu.	
Paul Allen: Zatracená smůla.	
Allenův přítel: Oh, no, štěstí je mrcha, chlapče.	
Paul Allen: Oh, to si nemyslím. Téměř vždycky jsem měl největší štěstí právě s mrchama. Téměř vždy, je to tak.	
Allenův přítel: No, musím pryč. Tak sbohem, kamaráde.	
Paul Allen: Nashledanou.	

Paul Allen: Můj drahý Edwarde, ty jsi jediný člověk, na kterého jsem doufal, že narazím. Dáš si drink?	
Hyde: Děkuji.	
Paul Allen: Číšníku, mohl byste donést další sklenici?	
Hyde: Obchodní problémy?	
Paul Allen: Znáš moje slabosti.	
Hyde: Žena?	
Paul Allen: Hraní, můj drahý chlapče. Ženy nejsou slabost, jsou neustále se opakující nezbytnost.	
Hyde: Ale já jsem si myslel, že jedna z těch tvých nezbytností v nádherných šatech, řeší tvé dluhy za tebe.	
Paul Allen: Dnes už nemůžeš věřit nikomu. Nejstarší přítel mě zklame. Nejstarší milenka mě zklame. Není na koho se obrátit.	
Hyde: Co potřebuješ?	
Paul Allen: Asi tak dva tisíce.	
Hyde: Prodej svou duši.	
Paul Allen: S radostí. Není žádný zájemce.	
Hyde: Já si to vezmu.	
Paul Allen: Mou duši?	

<p>Hyde: Tak, ta by mi nebyla k ničemu, stejně jako nebyla k ničemu tobě. Já myslel ten dluh.</p>	
<p>Paul Allen: No, je to od tebe velmi milé, Edwarde, ale nesmím to připustit.</p>	
<p>Hyde: Bude ti stačit pět tisíc. Stačí ke mě donést směnky.</p>	Hyde pak dává Paulovi peníze, jak měl v plánu.
<p>Paul Allen: Nemyslíš, že by bylo lepší, kdybys mi dal těch pět rovnou...?</p>	
<p>Hyde: Ne, obávám se, že tohle je jediná možnost. Samozřejmě, pokud bys je nerad přijal z mých rukou...</p>	
<p>Paul Allen: Ale jsem nesmírně rád, že jsem potkal tak štědré ruce. Jsi velice laskav.</p>	
<p>Hyde: Existují i jiné způsoby, jak mi to můžeš splatit.</p>	
<p>Paul Allen: Londýn je u tvých nohou můj drahý chlapče a já jsem ten, který ho může pro tebe otevřít.</p>	
<p>Hyde: Otevři jej doširoka. Rozlom ty veřeje a dostaneme jeho perly.</p>	
<p>Hráči: To byl zas večer. Nic jen směnky, zbytečné kusy papíru, ale vy musíte dát něco víc.</p>	
<p>Paul Allen: Už jsem vás někdy podvedl?</p>	
<p>Hráči: Ne. Je to trochu hodně, víte, noc co noc.</p>	

Paul Allen: Podívejte se, pokud se mne snažíte urazit...	
Hráč: Nebuď osel, budeme mít své směnky, bereme si dlužní úpisy od kohokoliv.	
Paul Allen: Můj drahý příteli, co jsme ještě neviděli?	
Hyde: Líbí se ti Londýn po týdnu zábavy? Zamysli se nad něčím jiným.	
Paul Allen: Mně ano, užili jsme si. A, mimochodem, Utratil jsem víc než pět.	
Hyde: Tak brzy? Můj drahý Paule, tak opravdu jeden talent skutečně máš: dokážeš utrácet peníze rychleji, než kterýkoliv člověk v Londýně.	
Paul Allen: No, tohle si snad nemyslíš...?	
Hyde: Jsi blázen.	
Paul Allen: No, myslím, že bych to mohl zase zkusit u Kitty.	
Hyde: Zkus místo ní mne.	
Paul Allen: Jseš opravdu dobrý chlap, Edwarde.	
Hyde: A já se pokusím o Kitty.	Nyní konečně přichází čas
Paul Allen: Jak to k čertu myslíš?	odhalení Hydeova plánu -

<p>Hyde: No, měl bych to říct jednoduše, abys to pochopil. Říkám ti, abys získal svou milenkou pro mne.</p>	<p>získat Kitty skrze vydírání, bude jí hrozit dluhy Paula, který se mu naivně zavázal.</p>
<p>Paul Allen: Ty nevypočitatelný Dáble.</p>	
<p>Hyde: Jak zábavné. Paul Allen, jenž porušil všechny zákony morálního kodexu je šokován z této nemorálnosti.</p>	
<p>Paul Allen: Ty hnusný, nechutný zvrhlíku!</p>	
<p>Hyde: Buď rozumný, můj příteli. Jen tě žádám o dočasnou půjčku jedné osvědčené cizoložnice, z níž už jsi sám trochu unavený.</p>	
<p>Paul Allen: Táhni zpátky do pekla!</p>	
<p>Kitty: To jsi ty, Nanny? Pan Hyde. Sotva jsem čekala, že vás zase znovu uvidím. Už máte praxi ve vnikání do domů jiných lidí?</p>	
<p>Hyde: Váš manžel, na rozdíl od vás, mi svěřil všechno, co mu patří.</p>	
<p>Kitty: Vy jste se s ním viděl?</p>	
<p>Hyde: Ano.</p>	
<p>Kitty: Nebudu se vás ptát, za jakých okolností jste ho viděl.</p>	
<p>Hyde: Rád bych vás informoval o Henryho činech, proč vás nechává samotnou.</p>	

<p>Kitty: Raději to nechci vědět. Možná budete tak laskavý, že mu dáte tohle, až ho znovu uvidíte.</p>	
<p>Hyde: Bude mi potěšením. Nyní, předpokládám, že se uvidím s panem Allenem, existuje dopis i pro něj?</p>	
<p>Kitty: Dávám přednost tomu, abych panu Allenovi předávala své zprávy osobně. Dobrou noc, pane Hyde... ...prosím laskavě odejděte.</p>	
<p>Hyde: Já mám ale Paula Allena zde, v mé kapse.</p>	
<p>Kitty: Jak to myslíte?</p>	
<p>Hyde: Dovolte, abych vám představil vašeho milence. A hrst nedobytných pohledávek. Možná byste byla ochotná koupit si ho zpět No tak, paní Jekyllová.. Proč byste neprodala to, co tak často rozdáváte zadarmo?</p>	
<p>Kitty: Mohla bych souhlasit s vašim absurdním návrhem, pane Hyde, kdyby nebylo skutečnosti, že jste mi naprosto odporný.</p>	<p>Kitty Hydea rozlítí tím, že mu nepodlehne.</p>
<p>Žebrák: Nepřispěl byste mi na trochu ginu, šéfe? Jen čtvrták, šéfe. Nedal byste si taky? Nedáte, šéfe? Jen čtvrták.</p>	<p>Hyde odchází a potkává žebráka, zbije ho, ovládn vztekem a žárlivostí Jekylla uvnitř něj.</p>

<p>Podvodníci: Je to velká pocta pro mne .a zde mou sestru a mou malou neteř, Mary, pít s tak významným gentlemanem. - To je. - Na zdraví. Tak pij, Mary, drahoušku.</p>	<p>Ve slabší chvíli se Hyde/ Jekyll opijí a hýří v pochybné putyce. Jenže netuší, co ho čeká.</p>
<p>Hyde: Jsem velice potěšen z té pocty, kterou mi prokazujete, pane a dámy, a ty, moje malá novicko.</p>	
<p>Podvodníci: Takový krásný mladý muž, Mary. Myslím, že je to láska na první pohled, Mary. Co kdyby jsi odešel se mnou a s mou sestrou, drahý? Jo, proč ne, pane? Půjdeme, pobavíte se s námi. - Je to těžký život, být matkou. - Jo.</p>	
<p>Kitty: Proč nás láska nutí, chovat k druhým takovou nenávisť?</p>	
<p>Paul Allen: Protože jsme zbabělci, miláčku. Sami chceme všechno.</p>	
<p>Kitty: Pojďme odtud pryč. Paule. Pojďme začít nový život.</p>	
<p>Paul Allen: Začneme, má lásko, začneme.</p>	
<p>Kitty: Paule.</p>	
<p>Podvodníci: - Zdá se už zralý. Vezmi ho ven, rovnou jak vyjdu ven. Dobře? - No, co ty na to, drahý?</p>	<p>Nějací podvodníci Hydea opijí a odvedou ho ven, kde</p>
<p>Hyde: Tak pojdte, vy moudré panny. Pojďte. Pojď jdeme, drahá.</p>	<p>ho omráčí a chtějí ho okrást. V této chvíli mi na mysl</p>

<p>Podvodníci: - Ach, dnes večer je dostaneš. - Řekla jsem mu, ať mi dá své peníze. - Nikdy nás nenechá padnout. - Nemyslím, že ti zaručí... - Ne, sestra, je skvělá. Paní. Blighová. Velice pěkně načasováno, mé lásky. - Je velice pobožná, nebo není, paní Blighová? - Ano, jako její starý muž. - Škoda, skutečně. - Špatně jsem ho odhadl. - Čeho se bojíte? Dnes večer dostanete peníze bez práce. Tady. Jednou pro tebe. Jednou pro tebe. Oh, jó, jednou tobě. Pojďte, koupím vám pití.</p>	<p>vytane Nietzscheho „Sklon snižovat se, nechat se okrádat, obelhávat a vykořisťovat by mohl být výrazem studu boha mezi lidmi.”</p>
<p>Kitty (dopis): Už nemohu dál, rozhodla jsem se tě opustit. Kitty</p>	
<p>Jekyll (píše): Zničil jsem svůj vzorec a látky, neboť mám strach, že Hyde má na mne příliš velký vliv. Žádná degenerace není natolik velká, aby ho mohla uspokojit. Zamkl jsem dveře.</p>	<p>Ačkoli Jekyll v předchozích scénách přijal Hydea za svého, opět se uchyluje ke zbabělosti.</p>
<p>Žena: Sbohem, doktore Jekyllle. Pojďte, pojdte.</p>	<p>V Jekyllově zahradě si zas hrají němé děti. A Jekyll</p>
<p>Jekyll poté, co porazí dívku na zem, píše: Teď se ho musím zbavit, jak to půjde.. Hyde (pokračuje v psaní): vrátil jsem se - ze své vlastní vůle a jsem svobodný!</p>	<p>dívku, která mu podává květinu, hrubě srazí na zem. Tento čin přisuzuje Hydeovi.</p>
<p>Kitty: Jak jsi se mohl dostat do rukou takového člověka?</p>	

Paul Allen: Ty s Henrym jste mi nedali jinou možnost.	
Kitty: Paule, měli jsme mít odvahu odejít spolu již před lety.	
Paul Allen: Drahá, Kitty, buď realista. Jak bychom mohli žít s mými dluhy z hraní?	
Hyde: Je mi to velice líto, že vás ruším.	
Paul Allen: Co tu k čertu děláš?	
Hyde: Mám zprávu od vašeho manžela, paní Jekyllová. Rozhodl se ukončit situaci, s kterou je pro něj těžké se potýkat a požádal nás o konečné účtování dnes večer u Sfingy. Přeje si strávit náš společný večer pohromadě. Přijdete dnes večer paní Jekyllová?	Hyde cítí Jekyllovu potřebu zbavit se ho, a proto vymyslí plán, jak ho porazit, Jekyll ani divák o něm zatím neví. Pod falešnou záminkou vyláká Kitty i Paula, aby je
Kitty: Paule.	spolu s Jekyllem prahnoucím
Paul Allen: Zajímalo by mě, co má za lubem.	po pomstě zavraždil a mohl
Kitty: Já nechci jít, Paule. Mám strach.	Jekylla z této vraždy obvinít. Z tohoto důvodu by se
Paul Allen: Kitty, to by mohlo být řešením všech našich problémů. Pokud se Henry rozhodl odejít, pak je povinen učinit slušné vypořádání. Ale pokud ho opustíš ty...	Jekyll musel skrývat a nechat Hydea u moci.
Kitty: Co jsem to za blázna? Jsem idiot a blázen.	
Paul Allen: Teď už chápeš, nebo ne?	

Hyde: Jakmile ukončím to nudné obchodní jednání, tak se tam k tobě připojím.	
Maria: Nenech mě čekat příliš dlouho.	
Kitty: Netušila jsem, že Henry o tomhle místě věděl.	
Paul Allen: Připadá mi, že jsme Henryho nikdy neznali tak dobře, jak jsme si mysleli. - Kde je pan Hyde?	
Obsluha: Všechno je připraveno v místnosti od toho seňora.	
Paul Allen: Samozřejmě. Myslím, že bude lepší, když se podívám, jestli ten chlapík už přišel. Počkej tady.	
Kitty: Nebuď tam dlouho, drahý.	
Obsluha: Šampaňské pro madam?	
Hyde: Vstupte. Můj drahý Paule, jak ohleduplné od tebe, už bylo na čase. Ale kde je tvá okouzlující milenka? Bez ní nemůžeme naši party uspořádat.	
Paul Allen: Jistě můžeme Kitty z toho vynechat.	
Hyde: To těžko.	
Paul Allen: Ona bude čekat dole, dokud ten zatracený obchod nebude u konce. A teď, kde je Henry?	

Hyde: Jsi netrpělivý, vidět svého starého přítele.	
Paul Allen: Přišel jsem za ním, Hyde.	
Hyde: To rozhodně. Rád bych si s tebou promluvil soukromě, jako první.	
Paul Allen: Co to má, k čertu, tohle znamenat?	
Hyde: On učinil jistá opatření týkající se vaší budoucnosti, a chtěl by je s vámi dohodnout. Neváhej, Paule. Tohle setkání by mohlo konečně vyřešit všechny tvé problémy.	
Paul Allen: Tak pojďme, ať to máme za sebou. Nikdo tu není, Hyde.	
Hyde: Podívej se pozorněji, můj příteli.	
Paul Allen: Ale nebuď směšný, Hyde, nikdo tady není. (Je zde had, Paula uštkne)	
Hyde: To bylo od Paula velmi bezohledné, nechat vás tady o samotě.	
Kitty: Kde je?	
Hyde: Chcete se k němu připojit?	
Kitty: Kde jsou? Kde je Paul? Paule? Kde je Henry?	

Hyde: Věřte mi, že váš manžel je tady. Takže konečně naleznete cestu domů, má drahá. A tuhle postel si zasloužíte.	
Maria: Líbím se ti takhle?	
Hyde: Na tomhle místě se mi líbíš.	
Maria: Já tě miluji kdekoliv.	
Hyde: Tak a celá odplata je kompletní.	
Maria: Čí je to pokoj?	
Hyde: Můj...konečně.	
Vzkaz: Udělej z toho dokonalý ráj, přinesl jsem hada	
Kitty: Oh,Bože. Paule.	
Maria: Miluji tě, Edwarde.	
Hyde: Miluješ?	
Maria: Prostě miluji.	
Hyde: Vždyť mě neznáš a přesto mě miluješ?	
Maria: Nezajímá mě poznávat tě.	
Hyde: Ty zvíře. Tebe nezajímá, jestli jsem dobrý nebo zlý.	„Člověk je „zlý“ – tak říkali k mé útěše všichni největší

Maria: O všech těch mužích, kteří si mě kupovali, jsem nevěděla jestli jsou dobří nebo zlí.	mudrci. Ach, je-li to dnes jen ještě pravda! Neboť zlo je
Hyde: Takže se obejdeš bez těch zbytečností. Dobrá, zla a lásky.	v člověku silou nejlepší.” (Nietzsche)
Maria: Ne, ne bez lásky.	Je koneckonců Jekyll zlý?
Hyde: Já nemohu milovat. Nevím nic o lásce.	Jistě v sobě zlo má - v podobě negativních emocí.
Maria: To je pro tebe smutné. Možná i pro mne. Ale pořád tě miluju. Dobrou noc, má lásko.	A toto zlo si Hyde moc dobře uvědomuje, tuší, jaká v něm tkví síla, považuje ho,
Hyde: Dobrou noc.	tak jako Nietzsche, za to
Maria: Dobře se vyspi.	nejlepší v něm, to
Hyde: Hezké sny. ... Nech mě.	nejmocnější. Způsob, jakým se tato moc projevuje,
Jekyll: Musím se vrátit. Musím zpátky.	však Hydea náhle přemůže, toto zlo v Jekyllovi způsobí,
Hyde: Nech mě na pokoji!	že Mariu uškrtní. Neví, že
Maria: Edwarde!	tím Hydeovi ve skutečnosti
Hyde: Musím být volný!	hraje do karet a prchá do
Maria: Co se děje? Edwarde.	svého domu.
Jekyll: Proč? Proč? Proč musíš všechno ničit?	V domě, v Jekyllově laboratoři, se dvě entity

Hyde: Chci být svobodný. Všechno co dělám, směřuje k tomuto účelu.	konečně potkávají a vedou spolu rozhovor.
Jekyll: To není pravda. Zabil jsi tu dívku.	
Hyde: Zabil jsi ji ty.	
Jekyll: Pomstil jsi se na Paulu Allenovi.	
Hyde: Pomstil jsi se ty.	
Jekyll: A Kitty. Chudák Kitty. Co se s ní stane?	
Hyde: Všechno jen proto, abych se osvobodil.	
Jekyll: Nikdo z nich ti nebude stát už v cestě.	
Hyde: Ale ty mi stojíš v cestě. Bohužel, můj milý Jekylle, nemohu tě zničit, aniž bych zničil sám sebe.	
Jekyll: A tak jsi zničil všechny ostatní.	
Hyde: Ale prostřednictvím jejich smrtí se osvobodím od tebe. Společnost tě obviní. A budou tě pronásledovat a donutí tě, se skrývat, jak jsem se musel skrývat já.	„Člověk nechť se stane větším v dobru i zlu“ – tak učím já. Nejvyššího zla je třeba k nadčlověka
Jekyll: Ty mě nenávidíš.	nejvyššímu dobru.”

<p>Hyde: Já vůči tobě nemám vůbec žádné pocity. Já dělám jenom to, co je logicky nutné. No tak, Jekyllle, přízněj se , že jsi poražen. Skonči tento boj, který musíš prohrát.</p>	<p>(Nietzsche) A tak se ve filmu stalo, zlo Jekylla se stalo nástrojem, díky němuž se mohl zrodit Hyde.</p>
<p>Jekyll: Nikdy!</p>	
<p>Hyde: Musíš se ztratit, Jekyllle. Musíš. Je moudré zůstat tady? Během pár hodin, tě budou hledat. Musíš se ztratit, Jekyllle. Musíš zmizet.</p>	
<p>Jekyll: Co jsem to udělal? Co jsem to udělal?</p>	
<p>Inspektor: Bylo to připraveno pro doktora Jekylla?</p>	
<p>Obsluha: Pro něj. A jeho přítele pana Hyde. Byli tady spolu na večeři, minulou noc s dámami. Pan Hyde je dobrým přítelem seňory Marie.</p>	
<p>Inspektor: Co ještě víte o tom panu Hydeovi?</p>	
<p>Obsluha: Je to velice rozhazovačný gentleman.</p>	
<p>Inspektor: Ano, přesný opak od cností jeho klienta?</p>	
<p>Obsluha: Vždy mi připadal jako dokonalý gentleman. To je všechno co vím, inspektore.</p>	

Inspektor: A doktor Jekyll?	
Obsluha: To nemohu říci, inspektore, nikdy jsem toho pána nepotkala.	
Inspektor: Dobře, můžete jít.	
Obsluha: Inspektore?	
Inspektor: Ano?	
Obsluha: Vedení je připraveno, jestli dovolíte, uzavřít s vámi určité dohody, pokud...	
Inspektor: Je mi líto, v současnosti to není možné. Ale je tu vždy ještě příště.	
Vyšetřující Rogers: Domnívám se, pane, že doktor Jekyll mohl přijít i odejít zadními dveřmi.	
Inspektor: S tím panem Hydem?	
Vyšetřující Rogers: A s tou ženou Marií.	
Inspektor: No, brzy to zjistíme. Necháme tohle místo uzavřené. Nyní potřebujeme, navštívit toho doktora. Pojďte, Rogersi.	
Jekyll (píše): "Tak, můj drahý Ernste, ty jsi jediný, na koho se mohu obrátit. Ty snad můžeš pomoci zachránit něco ze života a cti tvého opravdu kajícího se přítele. Henry Jekyll."	
Jekyll: Mohl byste sem zajít?	

Dělník: Ano, pane. Počkejte minutku.	
Jekyll: Ernst sem přijde. Já vím, že přijde	
Hyde: O jeho smrti, nepochybuj.	
Jekyll: Jak to myslíš?	
Hyde: Uvidíš...já totiž nemám tvou chvályhodnou úctu k životu, Jekylle.	
Jekyll: Co mám dělat? Na koho se mohu obrátit?	
Hyde: Ty musíš zmizet, Jekylle.	
Dělník: Ano, pane? Jste v pořádku, pane?	
Hyde: Ano, ano, celkem jsem. Támhleto mi tu překáží. Mohl byste mi to odnést do stáje?	
Dělník: Jistě, pane.	
Hyde: Zvládnete to sám?	
Dělník: Je to trochu těžké, ale já to zvládnu.	
Hyde: Dobrá.	(Hyde dělníka zastřelí.)
Inspektor: Zajistěte zadní vchod. Doktore Jekylle, jste tam? Je tam někdo? Otevřte ty dveře.	

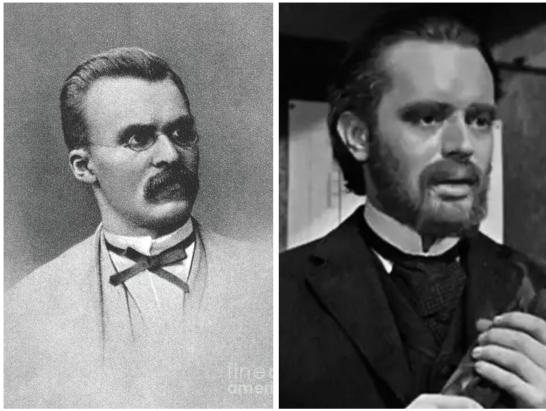
<p>Hyde: Jekyll zešílel. Buďte opatrní, má zbraň. Pusť mě, Jekyllle. Ne, nech mě být.</p>	
<p>Policista: Honem, otevřte ty dveře. Musí být naprosto šílený. Dostaňte se tam, rychle.</p>	
<p>Hyde: Jekyll. Všechno to tam zapálil! Pak se sám zastřelil. Snažil se...</p>	
<p>Inspektor: Teď už nic neříkejte.</p>	
<p>Jednající: Ze zápisů profesora Litauera, by se mohlo zdát, že rovnováha myslí doktora Jekylla byla narušena kvůli nebezpečnému experimentování a závislosti na drogách. Ve své zaslepenosti vykonal ďábelskou pomstu za domnělé křivdy až si nakonec vzal i svůj vlastní život. Pan Hyde se štěstím unikl z toho ničení. Případ doktora Jekylla je pro nás vážným varováním, že se nemáme vměšovat do božích zákonů přírody. Smrt sebevraždou. Děkuji vám, pánové. Jednání je ukončeno.</p>	<p>„A jak by mohlo existovat dokonce "obecné dobro" ! To spojení odporuje samo sobě: co může být obecné, je vždy nízké, nemá velkou hodnotu. Nakonec se to musí mít tak, jak se to má a vždy mělo: velké věci tu zůstávají pro velké, propasti pro hluboké, něžnost a</p>
<p>Dr. Littauer: Dobrý člověk jemné myslí.</p>	<p>chvění pro jemné, zkrátka a</p>
<p>Hyde: Ale nedokázal si uvědomit, že vyjimečný člověk nesmí zapomenout na všechna omezení.</p>	<p>dobře, vše vzácné jen pro vzácné.” (Nietzsche)</p>
<p>Dr. Littauer: Vyjimečný člověk?</p>	

Hyde: On žil pouze energii a rozumem. Bral si to, co chtěl. Už v něm nezůstal žádný Jekyll.	Lidská slabost nezná mezí, Jekyll je zjevně příliš slabý na to, aby se stal Nadčlověkem.
Dr. Littauer: Jednu chvíli to znělo jako by mluvil chudák Jekyll. On také...Pane Hyde, je vám dobře?	Ani Nietzsche, jenž tomu částečně, ne nepodobně jako
Hyde: Musím hned odejít.	Jekyll, zasvětil život,
Dr. Littauer: Jste si jistý, že nepotřebujete pomoci? Pak tedy sbohem.	nebyl připraven, zcela se zničil.
Jekyll: Pomozte mi! Pomozte mi! Pomozte mi...	
Dr. Littauer: Váš hlas.	
Hyde: Teď mě nech být! Nech mě!	
Dr. Littauer: Jak si přejete.	
Jekyll: Nikdy. Nikdy.	
Hyde: Nech mě, Jekylle. Nech mě. Tady ne! Počkej, prosím tě.	
Dr. Littauer: Jekylle. Henry. Bůh ti pomáhej.	
Jekyll: Zničil jsem ho.	V momentě, kdy Jekyll
Dr. Littauer: A sebe... můj ubohý příteli.	Nadčlověka porazí a vzdává
Jekyll: Jen já jsem ho mohl zničit. A to jsem udělal.	se svého potenciálu, zešediví

Inspektor:

Henry Jekyll, je mou povinností
zatknout vás za úmyslnou vraždu.

mu vlasy. Podlehne nemoci,
zeslábne, ztrácí vše...

„Kdo zápasí s nestvůrami, ať se má na pozoru, aby se
přitom nestal nestvůrou. A hledíš-li dlouho do
propasti, vhlédne pak propast i do tebe.”

(Nietzsche, Jekyll)

Citace:

NIETZSCHE, F., *Mimo dobro a zlo*